

Ne tedd bíróvá a Kegyelem Istenét!

Mielőtt a mai igét megnéznénk, szeretnék két dologgal reflektálni a múlt héten befejezett tul. 3 részessé vált sorozatunkra, de leginkább az utolsó részre. Nehéz eledelek voltak, nehéz is volt kibányászni, nehéz volt átadni, megemészteni, de a visszajelzések sokasága szerint megérte.

Szeretném hangsúlyozni azonban, hogy Isten szeretete és az a tény, hogy Ő korlátlan Úr, Aki nem tartozik magyarázattal, ez nem egymást kizáró, hanem egymást kiegészítő tulajdonságai. **Korlátlan Úr, de döntései nem a hatalmából fakadnak, hanem a szeretetéből. Az, hogy szuverén Isten, ennek a tulajdonságának a hatalmához van köze, képességéhez, vagyis, hogy bármit megtehetne. Az, hogy milyen döntéseket hoz, annak viszont kizárólag a szeretetéhez van köze.**

Mai alapigénk:

Luk 12:13 Monda pedig neki egy a sokaság közül: Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget. **12:14** Ő pedig monda neki: Ember, **ki tett engem köztetek bíróvá vagy osztóvá?**

Luk 12:15 Monda azért nekik: Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget; mert **nem a vagyonnal való bővülködésben van az embernek az ő élete.** **12:16** És monda nekik egy példázatot, szólván: Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje. **12:17** Azért magában okoskodék, mondván: Mit cselekedjem? mert nincs hová takarnom az én termésemet. **12:18** És monda: Ezt cselekszem: Az én csúreimet lerontom, és nagyobbakat építek; és azokba takarom minden gabonámat és az én javaimat. **12:19** És [ezt] mondom az én lelkemnek: Én lelkem, sok javaid vannak sok esztendőre eltéve; *tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél!* **12:20** Monda pedig neki az Isten: *Bolond, ez éjjel elkérik a te lelkedet te tőled; amiket pedig készítettél, kiéi lesznek?* **12:21** Így van dolga annak, aki kincset takar magának, és **nem az Istenben gazdag.** **12:22** Monda pedig az ő tanítványainak: Annak okáért mondom nektek, **ne aggodalmaskodjatok a a ti éltetek felől,** mit egyetek; se a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. **12:23** Az élet több, hogynem az eledel, és a test, hogynem az öltözet. **12:24** Tekintsétek meg a hollókat, hogy nem vetnek, sem nem aratnak; kiknek nincs tárházuk, sem csűrük; és az **Isten eltartja őket: mennivel drágábbak vagytok ti a madaraknál?** **12:25** Kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti természetét egy arasszal? **12:26** **Annak okáért ha ami legkisebb dolog, azt sem tehetitek, mit aggodalmaskodtok a többi felől?**

A történet épp egy több ezres tömegben játszódik, ahol Jézus tanított. Elég magasztos dolgok hangoztak el, Szent Szellem, fogság, üldöztetés, vigasztalás, a Szent Szellem Személyének fontossága- mikor valaki közbe vágott és bekiabálva egy teljesen privát kéréssel állt elő. Az illetőt sem az nem zavarta, h több ezres a tömeg, sem az, hogy félbeszakít egy tanítót, sem az, hogy egy teljen nem odaillő kérdést tesz fel.

Feltételezhetjük, hogy akár rossz modor, akár nem - de az illetőnek ez rendkívül fontos volt. Jézus válasza igen figyelemreméltó: nem oldja meg vagy fel a helyzetet, kvázi nem ad megoldást, látszólag nem. Viszont mint tudjuk, Jézus sosem halasztott el egyetlen rendkívüli

alkalmat sem, hogy ne tudjon abból is tanítani. Először is, felmerül, hogy jogos volt-e a kérés? Valószínűleg a fiatalabb testvér volt, valószínűleg nem élt az apjuk, és így az idősebbnek volt joga kiadni az öröksézt. Hogy aztán miért tartották vissza a jogos járandóságát nem derült ki, de ő úgy érezte, h igazságtalanság történik vele és Jézushoz kiáltott.

Isten válasza egyértelmű: **kinek gondolsz engem?** Látjátok, már megint ott tartunk, h Istent minek gondoljuk. Ő az örökségünk kiosztója? Is. Ő a bíró? Is. De ha csak egy-egy szilánkot akarunk megragadni, nem fog működni a dolog. Általában azt akarjuk Istentől, h adjon valamit végre oda, vagy azt, h a bennünket ért valós vagy jogtalan igazságtalanságot, sérelmet szüntesse meg, bosszulja meg. Ez az igényünk olyan erős, hogy ha Jézus épp tanítana minket valóban fontos dolgokra, akkor sem érdekel, közbevágunk, hogy persze persze, de mi van ezekkel, hol van az én életem megoldása, hol van az, Aki megoldja az én gondomat? Jézus nem minősíti válaszában sem az illetőt, sem annak hozzáállását, sem a problémát magát, de nem mellékesen választ ad az igazi gyökérproblémára.

Elmesél egy példázatot, egy olyan emberről, akinek – ellentétben a panaszosunkkal - meg jól ment a sora. Igen áldott ember volt, mert a földje gazdagon termett, tehát nem rabolta, nem csalta, hanem áldott volt az ószövetségi felfogás szerint. Az Ige sem mondta gonosz embernek. De céltévesztettnek, bolondnak igen.

Tulajdonképp Isten szempontjából mindkettő bolondul viselkedett, mert nem ismerték Őt: és nem tudtak Őbenne élni: a kegyelem Istenében. A panaszos, akinek nem volt - nem az Istenben volt szegény, kiszolgáltatott, és a gazdag, akinek volt- ő sem az Istenben volt gazdag.

Ezért kezdődik a történet ezzel a kérdéssel, **h ki tett engem bíróvá, v osztóvá, miért csak ennyi a képetek rólam?** Isten bíró is, és adó is, de **elsősorban, mindenén túlmutatóan Kegyelmes, gondoskodó Atya, Akiben van a te biztonságod** - akkor is, ha valaki épp nem adja oda, ami járna neked, akkor is, ha sok mindened van, amit meg te adhatnál másoknak.

Mivel nem volt jó az Istenképük, ebből kifolyólag: **mind a két ember aggodalmaskodott a saját élete felől**, pedig **két különböző élethelyzetben voltak, de ugyanazzal a problémával szembesültek**: Kicsoda nekik az Isten? Bíró, osztó? Aki másokat megáld, de engem nem, vagy Isten, aki miatt tartalékolnom kell, mert ki tudja, mit hoz a holnap, ma még szeret és áld, de holnap? Ez a két szereplő bemutatja **a skrizófén hívók nagy táborát, akik szerint Isten** - néha áld, néha elvesz, néha törődik velem, néha elhagy, ma van áldásom, holnap szegénnyé tesz - csak h taníthasson, ma szeret, holnap nevelő. Ma épp tudom, h nem vagyok bűnös, ezért rendben vagyunk, holnap viszont elbuktam és kidob a szemétkébe, vagy úgy meggyötör? Kettősség. A kettősség érzet nem Istentől van, mert Isten nem skrizofén, hanem **az újszövetség miatt veled és feléd csak kizárólag szerető Atya**, aki minden bűnödöt és hibádat, vétkeidet eltörölte, mert ki lett fizetve az ár.

Mindkét ember a törvény felől gondolkodott Istenről, ahogy nagyon sok hívó ma is úgy gondolkodik és mindkettőnek a válasz az volt, hogy **ne aggodalmaskodj**, ne félj.

De **hogyan tudsz nem aggodalmaskodni?** A példázat folytatásában a madarokról beszél Jézus, és így Isten nem csak azt mutatja be, hogy kézben tart mindent és mindenkit eltart, **hanem hogy Ő a kegyelem Istene: nem járandóságban és jogosságban gondolkodik felőled! Egy madár, egy liliom nem tudja kiérdemelni az eltartottságot, a lét-biztonságot**, és Isten azt üzeni ezzel a képpel, hogy felejtse el már el, hogy jogos vagy nem jogos a szeretete, áldása. De azt is felejtse el, hogy ha épp nincs valami, akkor az, biztos büntetés, ha van

valamid, akkor meg az véletlen, és holnapra elmúlik. **Felejtsd el ezeket, mert semmi sem a jár,- de minden a tiéd!** Nincs már jogosság kategóriája – hanem a szeretet és gondviselő Isten munkája van veled.

Tehát egyik sem volt Istenben gazdag. **12:21** Így van dolga annak, aki kincset takar magának, és **nem az Istenben gazdag. 12:22** Monda pedig az ő tanítványainak: Annak okáért mondom nektek, **ne aggodalmaskodjatok a a ti éltetek felől.**

Igazán akkor aggodalmaskodunk, mikor nem vagyunk tisztában azzal, hogy Isten hogyan is áll hozzánk épp aktuálisan. Rendszben vagyunk-e vagy nem Istennel? **Zsolt 32:2** Boldog ember az, akinek az ÚR **nem tulajdonít** bünt, akinek lelkében nincsen csalárdság.

Ez Dávidnak egy sóhaja volt, prófétikus sóhaja volt a jövőre nézve – **neked, és nekem viszont a jelen** lehet. Isten ma már nem büntet téged, mert Jézus Krisztust megbüntette. **Ő neked már nem bíró, vagy osztó - hanem a kegyelem maga.** Nem hajlandó másképp közlekedni feléd, és te sem teheted másképp. **Ha nevel, nem büntetésből teszi, hanem kizárólag szeretetből.**

Mikor egy ember beleesik egy gödörbe, szúrós indák veszik körül, eltört a lába, sérült stb, mit csinál egy idő után: nem mozdul, és így kevésbé fáj. Ekkor jön Isten, hogy letépje a köteleket, kivegyen a gödörből, és megmozdít, felkavar, és **fájdalmat okoz - pont a szabadítása, a gyógyítása, de nem Ő Maga kínoz.** Az ördög tesz kínzó helyzetbe, és Isten az, Aki megszabadít, meggyógyít, de így eleinte Nála jelentkezik a fájdalom, de ez egy hazugság. Ő nem kínoz. Kegyelemből szeretve tesz mindent velünk.

Tudod, sokan várunk Istentől örökséget, de csak **a kegyelem Istene, Aki felépíthet, és örökséget** adhat, a bíró vagy osztó Istentől, te ne remélj jót: **Apes 20:32** És most, atyámfiai, ajánllak titeket az Istennek és **az ő kegyelmessége** ígéjének, **aki felépíthet és adhat nektek örökséget** minden megszenteltek közt.

A kegyelem beszéde építhet fel téged és egy felépült ember érti meg, hogy mi is az ő valódi öröksége, és tudja azt átvenni.

Jel 2:1 Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az, aki a jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár: **2:2** tudom a te dolgadoit, fáradozásodat, kitarásodat, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, holott nem azok, és hazugnak találtad őket. **2:3** Kitaró vagy, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál el. **2:4** De az a panaszom ellened, **hogy az első szeretetet elhagytad.** **2:5** Emlékezz vissza azért, honnan estél ki, és térj meg, és az előbbi **cselekedeteket cselekedd**, különben hamar eljövök ellened, és ha nem térsz meg, kimozdítom gyertyatartódat a helyéből. **2:6** De az megvan benned, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amelyeket én is gyűlölök. **2:7** Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! **Aki győz, annak enni adok az élet fájáról,** amely az Isten paradicsomában van.

Amikor az Úr azt panasolja, hogy elvesztetted az első szeretetet, akkor sokan nem tudják, hogy miről is beszél most az Úr. Nézd meg ezt a gyülekezetet, vagy hívőt, aki olyan „efézusi”: jól csinálta a szolgálatokat, jól végezte a dolgokat, olyannyira, hogy az Úr azt mondta, hogy a megtérés után folytassák ugyanazt stb., de elvesztették: **az első szeretetet. Mi az első szeretet?** Emlékezz meg, hogy mikor újjászületted, és lángolt köztetek az Úrral az első szeretet: jobb ember voltál? Kevesebb bűnöd volt, mint most? Ugye, hogy több. És mégis- bár akkor erkölcsileg alatta voltál annak, ahogy most élsz, mégis az első szeretet nagyobb volt,

mint most, amikor tisztességes gyűlis lettél. Hányszor tanítotték már neked, hogy térj vissza az első szeretethez testvérem? És te próbáltál kiizzadni magadból valami érzést, ami az első volt. De ez totális félreértés!

Az első szeretet nem abból fakadt, hogy milyen ember vagy és hogy te hogy szereted az Urat. Az első szeretet, az nem egy érzés, hanem **egy látásból fakadó biztonság, hogy az Isten szeret engem, ahogy vagyok!** Ez az első szeretet és ebből, és ezért teszek Neki és Érte dolgokat, ez az első szeretet! **Nem az, ahogy akkor szerettem én Őt, hanem ahogy akkor tudtam teljes biztonsággal, hogy Ő mennyire szeret engem! Ez az első szeretet.**

És ehhez visszatérni, a kegyelmes Istenem szeretetéhez, az harc, de nézd mi a jutalom: az élet fájáról ehét, aki ezt megérti és győz.

Az, hogy ez mennyire fontos, hogy ez a kegyelmes Isten-kép nehogy elkopjon belőled, mutatja pl.: **Zsid 12:15 Vigyázzán arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne szakadjon;** nehogy a keserűségnek bármely gyökere, fölnevekedvén, megzavarjon, és ez által sokan megfertőztetessenek. **12:16** Ne legyen **senki parázna vagy istentelen,** mint Ézsau, aki egy ételért eladta első **szülöttségi jogát.**

Fontos: ez a valódi paráznság (és amúgy minden paráznság gyökere): **nem hinni abban, hogy új ember vagyok, és hogy Isten szeret.** Isten felém folyamatosan kegyelemmel tud lenni, mivel Jézus halálában már megbékültünk. Az épp aktuális bűneim nem engem választanak el Tőle, hanem Őtőle és a Tőle való dolgoktól szakítanak el ENGEM.

Zsid 10:29 Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltónak ítéltetik az, aki az Isten Fiát megtapodja, és a szövetségnek vérét, mellyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és **a kegyelemnek Lelkét bántalmazza?**

Azért büntetés, mert vagy a bíró-Isten vagy a kegyelem Istene. Középút nincs.

Zsid 4:16 Járuljunk azért bizodalommal a **kegyelem királyi székéhez,** hogy irgalmasságot nyerjünk és **kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.**

Bármiben vagyok, az elsődleges segítség az, ha kimászom a félelmek, a vádlás súlya alól, és **ismét tudni fogom, h Isten nem kárhoztat, mert kegyemet kaptam** - amikor ez megérkezik, már tudom meghallani Őt, és ha meghallom Őt, akkor már tudom megcselekedni, amit kér, parancsol, vagy javasol, mert a bizalmam Felé helyreállt - ezért valódi segítség a kegyelem átvevése.

Hogyan veszem át? Odajárulok, és elmondom, h elszúrtam és pont. Nincs hibáztatásom, meg fogadkozás, egyszerűen csak ennyi, ez történt, ezt tettem. Vagy ettől félek, vagy ez bánt engem. Irgalmasságot és kegyelmet fogsz találni- és az lesz a segítség.

Hogyan tudom **megóvni a kegyelmi állapotomat és erősíteni a szívemet, illetve a megint elnyert szabadságom?**

1Tim 1:14 Szerfelett megsokasodott pedig a mi Urunknak kegyelme a Krisztus Jézusban való **hittel és szeretettel.**

Ha hiszem, hogy a **holnapi vétkeimet, bűnömet is lerendezte az Úr,** akkor tényleg hiszek Jézusban, és akkor szeretettel, kegyelemmel tudok Őfeléje és **mások felé lenni.** Akkor be tud indulni egy áramlás, egy kegyelem-áramlás nálam: Kegyelmet kaptunk, kegyelmet adunk,

közben tisztul a lelkünk, akaratunk, kegyelmet kapunk és adunk, és ahogy ez sokasodik az életedben, egyre tisztábban fogsz látni, járni.

1Ján 1:7 Ha pedig a világosságban járunk, amint ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.

Tudjátok ez az első rémáim egyike a gyülekezetünkre, illetve a magam kapcsolódásaira is. Mi az első lépés a szabadsághoz: **világosság**. Ezt és ezt elrontottam, vagy ettől és ettől félek, vagy ez és ez bánt stb. Ez a magatartás hozza létre a koinoniát / bizalmas viszonyt. Emberek közt is, de Istennel is.

Akkor a világosság kegyelmet fog kérni, szülni. Szükséges, hogy a kegyelem megjelenjen. Istennél megjelenik, de nálunk? A világosság a teremtés első lépése, feltétele, de nem a végső cél.

Vannak, akik el sem jutnak a világosságig. De vannak, akik eljutnak ide, de itt leragadnak. Pedig **ez nem cél, hanem eszköz a kapcsolódás létrejöttéhez**. A világosság nagyon bántó tud lenni, ha csak az a cél. Tulajdonképpen az így csak, szent, tiszta és rideg Törvény. De ha megbocsátasz, kegyelemet gyakorolsz, akkor már erősítővé válik ugyanez a világosság. Mivel megtapasztalod egyre inkább a kegyelmet, egyre gyorsabban tudsz visszalépni a kapcsolatba. Elszúrtam, bocsánat- megbocsátottam, lépünk tovább. A kegyelem erősíti a szívet! A kegyelem ilyenén áramlása változtat és erősíti a szívet **Zsid 13:9** mert jó dolog, hogy kegyelemmel erősíttessék meg a szív.

A biztonság, hogy nem kell már magyarázni, védeni magadat, csak elismerni, hogy hibáztam, bocsánat - mire a másik kegyelmet ad, megbocsájtok, persze.

A kegyelem felszabadít arra, hogy hibázz, hogy rosszul érts valamit, hogy elszúrj, arra is h a lábamra lépj, feltéve, ha ezért bocsánatot tudsz kérni, ha kell naponta 70*7-szer. A kegyelem által erősödő szív bírja el az igazságot, és tud kegyelemmel és megbocsátással szabad folyást engedni, a mennyei hatalomnak, a vérnek, és az tényleg megszabadít minden bűntől.

De a sorrend ez.

3 nagy ellensége, akadály van az igazságnak, világosságnak: **hazugság, önvédelmi mechanizmus és áldozatmentalitás** Nézd meg Jézust, ebben is mintát adott: mindig igazat mondott; mikor alaptalanul vádolták, Ő akkor sem védte meg magát, és miközben Ő valóban áldozati bárány volt, mégis győztes királynak aposztrofálta magát!

Ha Istennel és valakivel el tudsz jutni oda, hogy nem hazudsz, hogy nem véded magad, akkor ott mindenképp megjelenhet köztetek, a kapcsolatotokban a kegyelem, a megbocsátás - mert ez a mennyei törvény.

Ján 1:16 Mi mindnyájan az ő teljességéből kaptunk **kegyelmet kegyelemre**.

Ahogy te kapod és adod, ahogy te adod és kapod a kegyelmet, egyszerűen erősödsz, szabadabb leszel, erős közösséged lesz Istennel és a testvéreiddel, és ebben a kialakult bizalmas viszonyban tud hatalmas mód szabadítani a Vér a bűnökből. A világosság valódi közösséget, bensőséges kapcsolódást hoz létre, és abban tud működni a kegyelem.

Ne az igazság bajnoka legyél, hanem a kegyelemé! Akkor ez azt jelentené, hogy mindent lehet? Szó sem róla, pont nem. Az Istennel való ilyenén kapcsolódásban éppúgy, mint emberekkel való ilyenén kapcsolódásban egyre kevésbé akarsz megbántani, megsérteni és veszélyeztetni a kapcsolatokat, egyre figyelmesebb és szeretőbb leszel. És már nem aggodalmaskodva fogsz tekinteni a jövőre, hanem egy mindennapokban élő vándorként, aki

teljes biztonságban lehet az Atyjával, aki megtapasztalja a mindennapokban a kegyelmet és tovább is tudja folytatni a növekvő szeretetben.

A növekvő isteni és emberi szeretetben meg egyre kevésbé fog számítani, h ki kivel, mit és miért, Őbenne fogok tudni élni, akár úgy, mint egy volt panaszos, akár mint egy volt csűrépítő.

Istent ne tedd osztóvá, bíróvá újra - Ő nekünk már egy jó és szerető Atya, és muszáj ezeken gondolkodnod, és levezetned magad számára, hogy ez a név, hogy Apánk Ő, ez szenteltessék meg neked is.

Dicsőség Istennek!